

कुण्डलिन Ohrringe tragend, geringelt; *m.*
Schlange.

कुलप *m. n.* Decke von Ziegenhaar.

कुतस् woher? (*selten* wo? wohin?) warum?
wie? wieviel weniger, geschweige denn.

Mit अपि (*sp.*) *u.* चिद् irgendwoher.

न कुतश्चन *u.* °श्चिद् nirgendher.

कुतुक *n.* Neugier, Interesse, Verlangen
nach (—°).

कुतूहल *n.* dass., Vergnügen, Lust, Eifer
(प्रति mit *Acc.*; *Loc. o.*—°); ein über-
raschender, interessanter Gegenstand.

°लेन *adv.* eifrig, gierig.

कुतूहलवन्त् *u.* °लिन neugierig, voll Inter-
esse.

कुत्र (कुत्रा) wo? wohin? wozu? Mit अपि
(*sp.*) *u.* चिद् irgendwo, irgendwohin.

कुत्र चिद् — कुत्र चिद् hier — dort,
manchmal — manchmal. न कुत्र चिद्
nirgends.

कुत्स *m.* Mannsname.

कुत्सन *n.* Schmäbung, Tadel.

कुत्सय्, °यति schmähen, tadeln; *p.p.* कु-
त्सित geschmäht, tadelhaft.

कुत्सा *f.* = कुत्सन.

कुत्स्य tadelnswert.

कुथ् *nur p.p.* कुथित stinkend.

कुथ *m., f.* आ eine wollene Decke.

कुद्दाल Haue, Spaten.

कुधी thöricht, einfältig; *m.* Thor.

कुनख *u.* कुनखिन् schlechte Nägel habend.

कुन्त *m.* Speer, Lanze.

कुन्तल *m.* Haupthaar; *Pl.* Volksname.

कुन्ताप *n.* *N.* gewisser Organe im Bauch;
N. eines Abschnitts im Atharvaveda.

कुन्ति *m.* *Pl.* Volksname.

कुन्ती *f.* Bein. der Pṛthā, einer Gattin
Pāṇḍu's.

कुन्तीसुत *m.* Sohn der Kuntî (*Bein. d. Pan-
duiden*).

कुन्द *m.* Art Jasmin; *n.* dessen Blüte.

कुन्दलता *f.* Jasminwinde *o.* -staude.

कुप, कुपयति, °ते in Bewegung geraten, auf-
wallen, zürnen (*Dat. o. Gen.*); *p.p.* कु-
पित erzürnt, zornig. *Caus.* कोपयति

u. °ते in Wallung bringen, aufregen,
erzürnen. प्र *dass.*; प्रकुपित schwankend;
Caus. = *Simpl.*

कुप *m.* Wagebalken.

कुपय wallend, flackernd.

कुपायुं zum Zorn geneigt.

कुपुत्र *m.* ein schlechter Sohn.

कुपुरुष ein schlechter Mensch. Wicht.

कुप्य *n.* unedles Metall (*alles M. außer
Gold und Silber*).

कुस्रव *m.* ein schlechtes Floß.

कुवेर *m.* *N.* eines Gottes der Tiefe, später des
Gottes der Schätze, des Welthüters im
Norden.

कुञ्ज bucklig, krumm. *Abstr.* कुञ्जता *f.*

कुम्भा *f.* *N.* eines Flusses (Kabul).

कुम्भिन्नु *m.* ein elender Bettler.

कुम्भ *m.* ein best. Tier.

कुमति dumm; *f.* Dummheit, falsche An-
sicht.

कुमनस् verstimmt, ungehalten.

कुमार *m.* Kind, Knabe, Jüngling, Sohn
(*Abstr.* °रत्न *n.*), *bes.* Fürstenson, Prinz,
Bein. des Kriegsgottes. *f.* कुमारी Mäd-
chen, Jungfrau, Tochter.

कुमारक *m.* Knäbchen, Jüngling; *f.* कुमा-
रिका Mädchen.

कुमारदेषण hinfällige Gaben, kurzes Glück
gewährend (*die Würfel*).

कुमारवन *n.* Kumâra's Hain.*

*कुमारव्रत *n.* Keuschheitsgelübde.*

कुमारसंभव *m.* die Geburt des Kriegsgottes
(*T. eines Gedichtes*).

कुमारिन् mit Kindern versehen.

कुमारिल, auch °भट्ट *u.* °स्वामिन् *m.* *N.*
eines berühmten philosophischen Lehrers.

कुमारीभाग *m.* der Anteil der Tochter.

कुमित्र *m.* ein schlechter Freund; Feind.

कुमुद *n.* Nachtlotusblüte (*weifs*).

कुमुदाकर *m.* Nachtlotusgruppe.

कुमुदिनी *f.* Nachtlotuspflanze *o.* -gruppe.

कुमुद्वन्त् reich mit Nachtlotus besetzt; *f.* कु-
मुद्वती = *vor*.

कुम्ब Art weiblicher Kopfputz.

कुम्भ *m.* Topf. Krug (*auch f. ई*); *Du.* die